

РЕШЕНИЕ

№ 22002

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6220** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Д. Д. Я. срещу Решение № 2369/20.05.2024 г., постановено по НАХД №1774/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №23-4332-031040/18.12.2023 г., издадено от Началник Сектор в СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Касационният жалбоподател излага доводи, че в решението си СРС не е обсъдил целите на поставената светофарна уредба, в каквато насока са били възраженията ѝ. Оспорва качеството на очевидец на нарушението на разпитания в хода на съдебното следствие пред СРС полицейски служител, като изтъква, че съдът е кредитирал противоречиви свидетелски показания. Счита, че липсва виновно поведение от нейна страна, доколкото действията ѝ били продиктувани от моментна ситуация на пътя, която довела до това нейно решение. Моли решението на първоинстанционния съд да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което издаденото спрямо нея наказателно постановление да бъде отменено.

Ответникът по касация, редовно призван, не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна първоинстанционният съд е приел, че на 08.12.2023 г., в [населено място], полицейски служители при 04 РУ-СДВР - свидетелят С. Х. П. /инспектор/ и С. Е. Т., около 16:23 часа, забелязали лек автомобил „А. Ку 3“, с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се срещу тях да приближава, навлиза и преминава на червен сигнал на светофарната уредба на кръстовището на [улица]и [улица]. Полицейските служители последвали водача и с подаване на светлинен и звуков сигнал го спрели за извършване на полицейска проверка, в хода на която била установена самоличността на водача на процесното МПС - Д. Д. Я., на която бил съставен АУАН, Серия ГА №1114979/08.12.2023 г., а въз основа на него и обжалваното пред СРС наказателно постановление.

За да постанови решението си, районният съд е посочил, че не са допуснати нарушения нито на материалния, нито на процесуалния закон при издаването на обжалваното наказателно постановление, като същото е законосъобразно и издадено при спазване на предвидената в закона административна процедура. По същество е обосновал извод, че както от обективна страна, така и от субективна, е осъществил вменения на санкционираното лице състав на нарушението, като е анализирал както гласните доказателствени средства – показанията на разпитания в хода на съдебното следствие полицейски служител, така и материалния закон, поради което СРС е счел, че правомерно е ангажирана отговорността на Я.. Въз основа на тези изводи районният съд е потвърдил издаденото спрямо нея наказателно постановление.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

На Д. Я. е вменено нарушение на разпоредбата на чл. 6, т. 1 от ЗДвП за това, че е преминала на кръстовището на [улица]и [улица], на червен забранителен сигнал на светофарната уредба. Правилно СРС е приел, че така вмененото нарушение е безспорно доказано. Макар при разпита си актосъставителят - св. П., да е заявил, че не помни подробности, същият е обяснил случая, като потвърждава изложените в АУАН констатации, поради което и правилно СРС е кредитирал свидетелските показания.

От страна на касатора не са ангажирани доказателства, установяващи различна от установената в АУАН и НП фактическа обстановка. Както в писмените възражения срещу АУАН, така и в хода на въззивното и на настоящото производство, Я. поддържа защитната теза, че е преминала на жълт сигнал на светофарната уредба, но поради забавяне на предния автомобил, не е успяла да напусне кръстовището

своевременно.

Разпоредбата на чл. 31, ал. 7, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата /ППЗДвП/ съдържа едно изключение - само за онези от водачите, които в момента на подаването на жълт светлинен сигнал, след като им е било разрешено преминаването, са толкова близо до светофара, че не могат да спрат, без да създадат опасност за движението, но това изключение не може да се превърща в правило с оглед желанието на водачите на ППС да преминат по-бързо през дадено кръстовище, каквато е била волята на касатора, предвид изложените от нея обстоятелства, а именно, че е бързала да вземе децата си от училище.

В случая не се представят доказателства, от които да се установява, че в момента на подаване на жълтия светлинен сигнал от светофара Я. е била в невъзможност да спре или вече да се е намирала в кръстовището - в които случаи би се ползвала от изключението по чл. 31, ал. 7, т. 4 от ППЗДвП. Наведеното твърдение, че е преминала на жълт сигнал, макар и светнал по време на тръгването ѝ, но поради забавяне на предния автомобил, не е могла да напусна кръстовището своевременно, не намират опора в съпътстващите делото доказателства, поради което съдът не може да приеме, че безспорно е било налице изключението от това императивно правило.

Поради изложените по-горе съображения, като е потвърдил обжалваното пред него НП, районният съд е постановил валиден, допустим и правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на делото на ответника се следват разноски, каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне в тази част.

Водим от горното, Административен съд София - град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2369/20.05.2024 г., постановено по НАХД №1774/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.